

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Davkoplačevalcem na Goriškem!

Po naključju je prišel podpisanemu v roke važen izdelek, ki ga je sestavil in ga namerja predložiti letošnjemu občnemu zboru „Sloge“ znani rodoljub, g. Jeglič, deželni računovodja v Gorici. V tej razpravi z naslovom „Na pomoč davkoplačevalcem“ razkazuje na kratko, kaka bremena se nakladajo davkoplačevalcem za pokritje deželnih in občinskih potrebščin, kakor tudi potrebščin skladovnih cest in okrajnih šolskih zalogov.

Doklade deželne so primeroma z drugimi še najmanjše. Te znašajo za leto 1886 na zemljiščni davek 10%, na vse druge izravne davke 12%, na užitnino mesa in vina 20%, doklada za zemljiščno-odvezni zalog na vse izravne davke pa 9%. Poslednja se zniža leta 1894 blizu za dve tretjini in 1895 odpade že popolnoma.

Vse drugače je pa že z dokladami za občinske potrebščine. Občin na Goriškem je 224 slovenskih in 58 laških, tedaj skupaj 282. Od teh jih je letos samo 7 brez doklad in brez davščin, brez doklad k izravnim davkom pa 12. Doklad k izravnim davkom ima v tekočem letu izpod 50% občin 208, nad 50% do 100% pa 47 in od 100% naprej 8 občin.

Jeden glavnih vzrokov visokim občinskim dokladam so bolnišnični stroški. Predlagatelj meni, da bi se ti dali odpraviti, ko bi se predruščila postava o domovni pravici, česar pa zdaj ni pričakovati. Zato bi bilo pa odstraniti vzroke, vsled katerih se kopičijo stroški te vrste; vzroke je iskati v sifilitičnih in kroničnih bolnikih.

Za sifilitične bolnike je plačevala stroške pred letom 1851 država; tako da bi moralo zopet biti.

Kronični bolniki so po več mesecev po bolnišnicah; te bi morale jemati občine domov; ali za to bi bile potrebne občinske hiralnice; tu teh pa ni, tem manj, ker na Goriškem ni okrajnih občin. Zato je treba napraviti posebno deželno hiralnico (Landes-Siechenhaus.) Ta zavod bi moral biti sestavljen na podstavi cenejše režije, da bi se ne dajalo več kot do 30 kr. na dan za kronične bolnike; jemali bi se iz bolnišnic, kjer je treba zdaj plačevati za-nje po 87, 80, 70, 40 kr. itd. na dan. Deželna hiralnica bi koristila občinam, pa tudi de-

želi; kajti v norišnicah je mnogo takih, ki bi bili bolje na svojem mestu v hiralnici. Zato bi moral deželni zalog omisliti tako hiralnico, ali vsled tega bi se morale zvišati doklade.

Na Goriškem pa bi si utegnili drugače pomagati v tem pogledu. Glavni zalog za uboge ima za to potrebno vsoto, in ta bi se ne pregrešil, proti svojim pravilom, ko bi potrebni znesek porabil za napravo deželne hiralnice; kajti ostajalo bi mu še vedno dohodkov za pokritje lastnih potrebščin, in bi tudi tako ne potrosili vseh dohodkov.

Predlagatelj podrejuje v dokaz te potrebe kronične bolnike ubogim, saj drugače bi se zdravili doma, kakor so vsled stroškov za te siromake tudi občine v stalnem uboštvo. On je že po uradnem potu tudi še posebe izročil nasvet v tem zmislu deželnemu odboru, z namenom, da bi ga pretresel in predložil že prihodnjemu deželnemu zboru v sklep.

Hudo pritiskajo na dalje na davkoplačevalce doklade za skladovne ceste. Tako znašajo že doklade za goriški okraj v 17 občinah I. reda po 27%, v drugih pa po 17%, 10%, 6% in celo 35%. Ta predlagatelj noče stavljati nikakih predlogov za olajšanje, ker ni težavno zaslediti prave poti; zato tudi ironično noče vprašati, ali je gruč ceneji, ali kedar ga denarnica plača, ali pa ko ga navozi davkoplačevalec sam.

Največe doklade zahteva vzdrževanje osnovnih ali ljudskih šol. Te doklade znašajo za leto 1886 v šolskem okraju Goriške okolice po 40%, v Sežanskem po 57%, v Tolminskem po 52%, v Gradiškanskem po 30%, jedina občina Romano s Trato ima 24% in občina Trzič 27%.

Po vsem tem so občine silno obložene z dokladami. Vzemimo n. pr. doklade za občino Dornberg, ta ima svojih doklad 70%, za deželni zalog 12%, za zemljiščno-odvezni zalog 9%, za cestni odbor (kot občina I. reda) 27% in za okrajni šolski zalog 40%, skupaj 158%, skupaj: 158%, tedaj na vsak goldinar državnega davka 1 gld. 58 kr. na dokladah. Tri katastralne občine: Vatovlje, Vareje in Misleče v Nakelski županiji imajo pa celo 216% ali 2 gld. 16 kr. doklad na jeden goldinar!

Predlagatelju je v prvi vrsti do tega, da bi se znižale šolske doklade davkoplače-

valcem, ne da bi se vsled tega znižale tudi potrebščine za ljudske šole. Po njegovem predudku bi bilo to možno, kakor se pokaže iz naslednjega. Stalni stroški (t. j. plače, petletnice, opravilne in službene doklade) znašali so za celo preteklo leto 1885 na podlagi uradnih razkazov za vseh 5 šolskih okrajev skupaj 120,735 gld. in te stroške pokriva vsak šolski okraj sam za se jedino z dokladami k izravnim davkom. Vsled tega doklade še vedno rastejo, kakor se nove šole in petletnice množe; doklade bi se torej znižale samo tedaj; ko bi se skrhilo tudi število osnovnih šol.

Penzijski zalog za učiteljsko osebje preseže že zdaj deset tisoč gld.; ali z deželno postavo od dne 10. maja 1870 je osnovan tako, da se davkoplačevalec še zaveda ne zanj, da ne občuti njegovega bremena. Stalni stroški za aktivno šolsko osebje se ne dajo zdaj urediti tako, da bi se ne občutili, to bi se dalo doseči, kadar bi se moglo v ta namen obrniti po 9% doklad zemljiščno-odveznega zalog, ki odpadejo l. 1895. Za sedaj pa bi se breme za šolo dalo vender olajšati, in sicer tako-le.

Namesto sedanjih okr. šolskih zalogov naj bi se ustvaril deželni šolski zalog, ki bi se ne sestavljal samo na podlagi izravnih davkov, ampak tudi z drugih virov, analogno z drugimi deželami. Namesto deželne šolske zaloge naj stopi sedanji deželnonormalno-šolski zalog, kateri je izdrževal poprej normalno šolo in nekaj osnovnih šol. Ta zalog ima za leto 1887 svojih preudarjenih stroškov 4459 gld., mej katerimi pa je uštetih 3452 gld. kot doneseš okr. šol. zalogom, tedaj mu ostane lastnih stroškov samo 996 gld.

Ako mu naložimo skupni znesek okrajnih šolskih zalogov 120.735, bi znašali vsi stroški 121.731 gl., katerih more s svojimi stalnimi, dohodki pokriti samó za 6509 gld., tedaj bi mu ostajalo premanjkljaja 115.222 gld.

Ta bi se dal pokriti takó: a) z doklado po 30% na užitnino vina in mesa, ki znaša v naši deželi za leto 1886 skupaj 148.412. torej bi dajale omenjene doklade skupaj 44.523:60 gld., in bi imeli po tem deželnih doklad te vrste skupaj 50%, t. j. 20% za deželni zalog, 30% pa za šolski zalog; b) s primerno davščino na pivo in na žgane pijače na drobno prodane, ko bi te donšale samo 7000 gld.,

LISTEK.

Tri slike.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, prevel Osamélec.)
(Dalje.)

Ne vem, čemu so moji tovariši umolknili; jaz pa utihnil sem vsled tega, ker so se moje oči ustavile nepričakovano na treh zaprašenih slikah v črnih, lesenih okvirih. Barve so so že oddrgnile in tu pa tam zakrivile, a lica razločiti so se še mogla. Na srednji sliki vobražena je bila mlada ženska v belem krili z zobčastimi robovi, z visoko pričesko iz osem-desetih let. Na njenej desni, na popolnoma črnem dnu videlo se je okroglo in tolsto obličje dobrega ruskega pomeščika petindvajsetih let z nizkim in širokim čelom, topim nosom in prostodušnim nasmehom. Francoska napudrana lasulja se ni nikakor prilegala izrazu njegovega slovanskega obličja. Slikar naslikal ga je v kaftanu rudeče barve z velikimi gumbi, v roki držal je neki nenavadni cvet. Na tretjej sliki, koja je risala druga izkušenejša roka, bil je upodobljen tridesetleten človek v zeleni uniformi izza časov Katarine, z rudečim zavrtnikom

v beli suknji, s tenkim, batistnim ovratnikom. Z jedno roko opiral se je ob palico z zlato glavo, drugo utaknil je za suknjo. Njegov teman in suh obraz izraževal je drzko ošabnost. Tanke, dolge obrvi so se skoro zraščale nad očmi, črnimi kakor smola; na bledih, jedva vidnih ustnih igral je nedober smehljaj.

— Kaj ste se vi tako zagledali v te obraze? vprašal me je Peter Fedorovič.

— Tako! odgovoril sem, ozrši se nanj.

— Ali hočete slišati celo povest o teh treh osobah?

— Storite to ljubav! odgovorili smo vsi v jeden glas.

Peter Fedorovič je ustal, vzel svečo, vzdignil jo k slikam ter začel z glasom človeka, razkazujočega divje zveri: „Gospoda! ta dama je — rejenka mojega rodnega praded, Olga Ivanovna N. N. imenovana Lučinova, umrša pred štiridesetimi leti kot devica. Ta gospod — kazoč na sliko moža v uniformi — „je gvardejski seržant Vasilij Ivanovič Lučinov, preminivši z voljo božjo v letu tisoč sedemsto devetdesetem; ta gospod pa, s kojim nemam časti biti v sorodu, je neki Pavel Afanasjevič Ro-

gačev, ki ni, kolikor jaz vem, nikdar služil. Blagovolite pogledati luknjo, ki se nahaja na njegovih prsih, ravno tam, kder je srce. Ta luknja je, kakor vidite, pravilna, trivogelna, gotovo ni mogla biti slučajno narejena... Zdaj, nadaljeval je z navadnim svojim glasom, izvolite se vvesti, oborožite se s potrpljenjem ter poslušajte!“

„Gospoda!“ začel je — „jaz sem potomec precej starega rodu. Ne ponašam se s svojim rojstvom, ker so bili moji predniki vsi strašni zapravljivci. Sicer se to očitlanje ne tiče mojega praded, Ivana Andrejeviča Lučinova — nasprotno: slul je za človeka nenavadno varčnega in celo skopega — vsaj v poslednjih letih njegovega življenja. Preživel je svojo mladost v Peterburgu in je bil priča carstvanja Elizabete. V Peterburgu se je oženil ter vzgojil s svojo ženo in mojo prababico štiri otroke — tri sinove Vasilija, Ivana in Pavla (mojega rodnega deda), in jedno hčer Natalijo. Vrhu tega vsprjel je Ivan Andrejevič v svojo družino hčer nekega popolnem oddaljenega sorodnika, okroglo brezimno siroto — Olgo Ivanovno, o kojoj sem vam že govoril. Podložniki mojega deda so gotovo vedeli za bivanje njegovo, ker so mu pošiljali, (kedar ni

bi bilo pokritega primanjkljaja skupaj 51.523:60 gld., in bi ostajalo nepokritega še 63.698:40 gld.; c) z doklado po 9% na vse izravne davke, upisane za leto 1885 v skupnem znesku 707.873:46 1/2, kar bi dajalo skupaj 63.708:57, tedaj bi se pokrili primanjkljaj popolnoma in bi še ostalo nekaj malega. Ta doklada bi bila upeljana samo do konca leta 1894; leta 1895. pa bi jo nadomestila sedanja 9% doklada zemljiščno-odveznega zaloga.

Davkoplačevalec ima zdaj doklad za šolo po 40, 57, 52 in 30%, potem bi jih imel samo 9%!

Stroški za kurjavo, snajenje in vzdrževanje šolskih poslopij, kateri bi še ostali, naj bi se naložili pa dotičnim občinam. Zidanje novih šolskih poslopij naj bi za sedaj pa še ostalo sedanjim šolskim okrajem; kajti bi ne bilo pravično nalagati stroške občinam brez šolskih poslopij, potem ko so jih mnogim občinam že sezidali okrajni šolski zalogi. Izročevati stroške za nova poslopja deželnemu šolskemu zalogu, bi utegnili uneti celó prepír v deželnem zboru med slovensko in laško stranko, takó da bi potem moralo ostati vse po starem. Šolska poslopja bi se izročila občinam v last, s pogojem da bi jih vzdrževala v dobrem stanju in ne rabila v druge namene brez dovoljenja okrajnega šolskega sveta.

Koristi bi se kazale: 1. ker bi bila bremena razdeljena pravičnije. Saj pošiljajo v šolo otroke tudi taki, ki ne plačujejo izravnih davkov; z nizko doklado na užitnino in majhno davščino na pivo bi pa tudi ti deželani nekaj prinašali v sestavo deželnega šolskega zaloga. 2. Davkoplačevalci bi se za šolo boljše unemali, ker bi ne dokladali toliko več; učitelji pa bi dobivali o pravem času svojo plačo, kar se zdaj ne godi, kedar kak okrajni šolski zalog ni ravno pri denarji. 3. Okrajnim šolskim nadzornikom bi odpadle skrbi, ker bi plače, petletnice opravilne in službene doklade narekaval c. kr. deželni šolski svet in sicer za mesto Gorica pri deželni blagajnici, za drugo učiteljsko osebje pa pri c. kr. davkarskih uradih; vsa kontrolna opravila bi izvrševal jeden uradnik deželne računarje s penzijskim zalogom za učitelje vred.

Kakor do sedaj rešuje c. kr. deželni šolski svet letne račune penzijskega zaloga, bi reševal tudi računski sklep deželnega šolskega zaloga, sestavljenega pri deželni računarji. Skupni preudarek ali proračun bi se pa sestavil na podlagi proračunov posamičnih okrajnih šolskih svetov itd.

Predlagatelj želi na vse to: a) Odbor političnega društva „Sloga“ naj bi se obrnil s temeljito prošnjo do deželnega odbora, da bi zadnji v porazumljenji z drugimi deželnimi odbori storil vse potrebne korake, da bi stroške, narasle v javnih bolnišnicah za sifilitične bolnike zopet vsprejela država za svoje breme. b) Naj bi se dalje naložilo odboru, da naj s posebno ulogo priporoča deželnemu odboru deželno hiralnico, ter da naj ga ob enem poprosi, predložiti temeljiti načrt o tej deželni zboru že v prvem zborovanji. c) Glede deželnega šolskega zaloga utegnili bi biti stvar nekoliko težavniša, in ravno zaradi tega bi ne bilo napačno, ako bi se poprej še izrazila tudi županstva. Na podlagi vsega naj bi se potem odbor s posebno ulogo obrnil na prihodnji deželni zbor.

To je nekako jedro razprave Jegličeve, in bilo posebne nesreče) jako neznamenit obrok — a v obraz ga niso nikedar videli. Selo Lučinovka, oropano zreti v obraz svojega gospoda, je procvitalo, ko se je najedenkrat nekega krasnega jutra pripeljala nerodna stara kočija v vas, ter se ustavila pred hišo staroste. Kmetje, vznemirjeni vsled takega nenavadnega dogodka, prihiteli so, ter videli svojega gospoda, gospo in vse njijine otroke, izvzemši najstarejšega, Vasilija, ki je ostal v Peterburgu. Od tega znamenitega dne do svoje smrti ni šel Ivan Andrejevič iz Lučinovke. Postavil si je hišo, — ravno to, v katerej imam sedaj jaz čast govoriti z Vami; sezidal je tudi cerkev ter jel živeti kot pomeščik. Ivan Andrejevič je bil človek ogromne rasti, sub, molčec in jako počasen v vsem svojem kretanju; nikdar ni nosil spalne suknje in nihče razen njegovega strežaja ga ni videl ne napudranega. Ivan Andrejevič hodil je navadno prekrizavši roki na hrbtu počasi, pri vsakem koraku majaje z glavo. Vsak dan sprehajal se je po dolgem, lipovem drevoredu, katerega je bil sam lastnoročno, zasadil in pred smrtjo užival je veselje, da se je okoriščal s senco teh lip. (Dajle prih.)

vidi se, da pretresa jako važne predmete za vso Goriško pokrajino, in v jedni točki tudi vse kronovine. zastopane v državnem zboru, če ne vsega cesarstva. Jako srečna misel je ta, da bi se napravila deželna hiralnica iz kapitala, ki je že nakupičen, ne da bi zgrešil zaradi tega svojega prvotnega namena. Kar se pa dostaje preustroja okrajnih šolskih zalogov, bi nasvetovana sestava deželnega šolskega zaloga kazala pravičnijo razdelitev bremen, in bi 9%, doslej plačevanih za zemljiško-odvezni zalog, bilo jako dobro obrnjenih v polajšanje velikih davkov, ki jih terja sedanja šola. Jako važno je torej, da davkoplačevalci na Goriškem izvedó do časa bistvo novih predlogov, še predno zboruje letos politično društvo „Sloga.“ Na ta občni zbor naj bi došli Goriški Slovenci v obilnem številu tudi iz oddaljenih krajev, da se ta znamenita deželnogospodarska točka pretrese in o njej sklepa dostojno kakor je samo po sebi v resnici vredna. Predmet prihaja od veččaka, ki je vse strani dobro preudaril, zarad česar mu izrekamo že na tem mestu odkritosrčno zahvalo. Mi pa smo o vsej stvari tukaj toliko podali, da je možno vsakemu pr-mišljevati samostojno pojedine točke navrščenih predlogov.

F. Podgornik.

Poročilo državnega poslanca Šukljeta.

V Novem Mestu 11. julija.

Na vabilo zbralo se je sinoči nekaj nad 50 volilcev v mestni dvorani, da čujejo svojega poslanca, kako bode opisal svoje dosedanje delovanje in kako si uravna svoje prihodnje. Župan dr. Poznik razloži to željo poslančevu, predstavi komisarja, c. kr. vladnega svetnika Ekla, in dá prof. Šukljetu besedo. Le-ta opomni, da predno poroča o svojem delovanji, mu je treba pred vsem poudarjati, da je stanje slovenskih poslancev v državnem zboru sila težavno in da posebno stanje njegovo, ker je kot poslanec in parlamentarec še mlad, ni lahko bilo. Stanje naših poslancev da je težko, ker je sploh parlamentna večina nekako negotova, ker vsi njeni deli ne sprevidijo potreb svojih sodružnikov in ker vlada stavi na obeh straneh zapreke. Zato ni našim poslancem, posebno pa njemu ne, zameriti, ako prihajajo pred svoje volilce praznih rok, ako nemajo iz zadnjega zasedanja pokazati nikakih uspehov. On da se je trudil po svoje moči, govoril je v važnejših zadevah devetkrat, voljen je bil v tri odseke, mej temi v carinski odsek, ki je tudi posebno za naše razmere in zahteve jako važen. Svoje poročilo mora ločiti v ono glede naših narodnostnih zahtev in v ono glede naših narodnogospodarskih, gmotnih zahtevanj. Kar se prvih tiče, osvetil je svoje stališče v adresni debati in v drugih svojih govorih: to je ustvariti neko sporazumljenje mej Slovenci in mirno mislečimi Nemci ali nemške stranke ljudmi v naši domovini, nikakor pa se ne družiti z ono peščico fanatikov, ki mislijo naš rod in njega jezik uničiti ter zgraditi most nemštva do Adrije. V tem upa, da je ravnal čisto v zmislu Novomeških volilcev, ki so te njegove nazore z zadnjo volitvijo v mestni zbor potrdili. (Poslančevi nazori o narodnostnih zadevah bi ne smeli s tem končati. Nemško uradovanje, nemško računovodstvo, nemško debatovanje pri sejah, izbacenje zaslužnih narodnjakov iz zбора, to je resnični cvet tukajšnje pomirjive politike!) Resnica je, da smo na tem polji jako malo napredovali, da se je pa glede vseh naših zahtev posebno tudi za sosedne dežele Štajersko, Koroško in Primorsko po vseh slovenskih poslancih dala spomenica ministru Gautschu in ministrskemu predsedniku Taaffeju, uspeha teh spomenic treba — čakati do jeseni, ko bode posebno pri carinski debati še mnogo za vlado jako kočljivih trenutkov.

Kar se tiče vprašanj, ki imajo pomen v državnogospodarskem in tako našem gmotnem stanju, treba pred vsem omenjati novega zakona o črni vojski, ter posvetovanji glede zakonov o zavarovanji delavcev, o odpisavanji davka, slednjič je treba izreči se, kako je z našo dolensko železnico. Zakon o črni vojski je jedini večji zakon, dognan v zadnji sesiji in žalibog zakon, ki od državljana terja ogromnih novih žrtev v krvi in novcih. Vsak razumen državljan mora sprevideti, da morajo izdatki za vojsko vso Evropo denarstveno v kratkem uničiti, ako se skoro ne počne razoroževati in vsak vesten poslanec moral bi govoriti in glasovati zoper vsa nadaljna bremena v tem oziru — ako bi vsi naši sosedje ne bili še močnejše oboroženi in bi ne imeli že črne vojske. Dokler pa traja ta oborožen mir in dokler

ljubi naši sovražniki pri vsakej priliki skušajo, kako bi državi škodovali, toliko časa mi razoroževati ne smemo in moral se je ta zakon vsprejeti.

Zakon o zavarovanji delavcev, ki še ni dokončan, za našo dolensko stran nema takega pomena, ker fabričnih podjetij pri nas skoro ni, za poljedelske delavce pa očitno ni toliko potreben in je tudi večina državnega zbora proti tej nameri.

V tej priliki mi je opomniti, izjavi poslanec, da sem se potegoval za to, da se Kranjski da večja podpora za obrtni pouk. Naša dežela ima do 5000 gld. državne podpore, manjša Koroška desetkrat toliko; da vidimo za prihodnje!

Zakon, po katerem bi se moral davek odpisavati zemljiščem, poškodovanim po toči in uimi, žalibog ni bil predložen v najvišje potrjenje, ker je državni zbor dodal pristavek, da se mora odpis vsekdar izvršiti tudi zaradi škode po mrazu. Ta dostavek je vsekako dober, a obžalovati je, da vlada zaradi tega dostavka zakona ni mogla ali hotela v potrjenje predložiti.

Vladni načrt o novem carinskem zakonu našej državi polovici nikakor ni ugoden, povsod se iz njega kaže, da hote Ogri, ki k skupnim bremenom prinašajo le 30%, imeti naopak 70% dobička in upliva na skupnih pravicah. To za našo polovico ni ugodna carina na žito tako pa posebno ne premala carina na petrolej. (Dajle prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. julija.

Kakor „Gazeta Narodova“ ve povedati, ni pričakovati nobenih prememb v ministerstvu. Grofu Taffeju je na tem ležeče, da ostanejo ministri, ki vzdržujejo zvezo z desnico. Seveda grof Taaffe se že boji, da ne bi mu desnica obrnila hrbta, ko bi poklical v ministerstvo samo take moke kakor sta naučeni in trgovski minister, o katerih se ve, da nista prijazna Slovanom in se sploh ne mislita ozirati na desničarje. Na levičco se pa grof Taaffe ne more zanašati. Ko bi tudi poklical v ministerstvo par levičarjev, bi s tem še ne bilo pomagano. Levičarji bi le dobili več poguma, ter bi porabili prvo priliko, da vržejo vlado in sami zlezejo na krmilo.

Ko se je obravnaval v državnem zboru zakon o črni vojski, vlada ni nič natančnejega povedala, koliko moč bode štela črna vojska. Nek vojaški strokovni list je izračunal, da bode prvi sklic črne vojske štel kakih 4.805.000 mož. Iz tega je razvidno, da se je vsled tega zakona jako povečala brambena moč države.

Reška trgovska zbornica sklenila je prositi gubernij; da bi se upeljala na Reškej trgovskeje šoli hrvaščina kot obligaten predmet. Rečanom je potrebna hrvaščina, ker imajo trgovske zveze s Hrvatsko, Srbijo in Bosno.

Vnanje države.

Bolgarska narodna banka dobi podružnico v Plovdivu. Dotično osebje je že imenovano, pa tudi vse drugo, kar je potrebnega, je preskrbljeno, da takoj lahko začne svoje poslovanje. — Turčija namerava z nova opomniti kneza, da naj imenuje člane za komisijo, ki bode pregledovala vzhodnjelumelijski upravilnik. Knez bi rad to stvar kolikor je moč zavlekel, da bi prej utrdil zjedinenje. Ta komisija bode gotovo se morala izreči za vzhodnjelumelijsko samoupravo, kajti sicer bi nje sklepom ne pritrdile velevlasti, zlasti Rusija ne. Tega baš se pa boji knez, kajti omajati bi se utegnilo potem njegovo stališče. Razmere mej Turčijo in Bolgarijo so zopet bolj napete, kar kaže to, da je turška vlada vsem bolgarskim listom, celo uradnemu, prepovedala uhod v Turčijo.

Bolgarija in Rumunija sta se sporazumeli zaradi pozicije Arab-Tabia. Ta kraj bode Bolgarija odstopila Rumuniji, zato bode pa Rumunija kje drugej kaj odstopila Bolgariji.

Rusija ni samo naznanila, da Batum ne bode več svobodno trgovsko pristanišče, ampak ga je že precej utrdila in preskrbela z raznim orožjem in strelivom. Nekatere prejšnje utrdbe so Rusi popravili in napravili mnogo novih. V Batumu je sedaj 9 velikih vojaških založišč, 7 vojaških bolnišnic, blizu mesta so štiri velike založnice smodnika in zaloga orožja. V Batumu imajo Rusi 70 Kruppovih in 100 drugih topov ter kakih 3000 torped pripravljenih.

Francoski vojni minister namerava vso vojsko preskrbeti s puškami repetirkami. Sedanji vojni minister tudi sploh jako skrbi za zboljšanje vojske, da Nemci ne bodo zopet našli Francozov nepripravljenih, kadar bi se vnela vojna. — Francoski monarhisti močno delujejo. Jako velika ovira, da monarhizem ne more v Franciji dobiti tal, so uradniki. Bojé se namreč, da ne bi jih odstavili, ko se proglasi monarhija. Zategadelj si prizadevajo, da se ohrani monarhija. Monarhisti so spoznali to oviro, in sedaj obetajo uradnikom, da vsi ostanejo, če se ustanovi monarhija. S tem si pa najbrž ne bodo

dosti pomagali. Sedanji uradniki jim nič prav ne zaupajo. S takim postopanjem bodo zgubili mnogo družih privržencev, ki so samo zato se navduševali za monarhijo, ker so se nadejali potem dobiti kako dobro državno službo. Obetajo pa sedaj monarhisti, da bode nova monarhija se držala demokratičnih načel, pa tudi tega jim nikdo ne verjame, ker je jedro monarhistične stranke jako reakcionarno.

Belgijska konservativna vlada se mnogo bolj ozira na flamansko narodnost, kakor se je poprejšnja liberalna. To je pa tudi uzrok, da liberalci nikakor ne morejo priti na krmilo. Flamanci vidijo v konservativcih svoje zaščitnike in jih podpirajo. Sicer so tudi poprej jim bile zagotovljene narodne pravice, a bile so samo na papirju, sedanja vlada pa skrbi, da se tudi izvršujejo. Baš sedaj se je objavil kraljevi dekret, da se v Gentu osnuje flamanska akademija znanostij. Prvih 18 akademikov je že imenovanih. Pet sedežev je odločenih za holandske učenjake in pisatelje. Ta akademija bode tudi zaradi tega pomenljiva, ker bode zblížala belgijske in holandske učenjake. Belgija se že nekaj časa prizadeva, da bi s Holandijo sklenila kako zvezo. Gentska akademija bode gotovo k temu nekoliko pripomogla.

Prusija na vse mogoče načine zatira Poljake. Poljski srednješolski učitelji ne morejo dobiti nobenega mesta, ker se povsod nastavlja samo Nemci. Odreči se bodo tedaj morali svojemu poklicu.

Sedaj je že gotovo, da Gladstonovci in Parnellovci ne dobe več večine pri volitvah na **Angleškem**. Samo to se še ne ve, ali dobe konservativci sami večino ali ne. Ko bi konservativci dobili večino, ni dvojbe, da bi takoj prevzeli vlado, tako pa morda še ostane Gladstone, kar pa se ve ni posebno verjetno. Nedavno se je še sploh mislilo, da konservativci nič več ne pridejo na krmilo. Razkol liberalcev bode pa jim zopet pomagal do veljave, kakor se kaže. Da so konservativci dosegli take uspehe, pripisovati je temu, da so jih pri volitvah podpirali liberalni unionisti, ter da mnogo liberalnih volilcev ni prišlo volit, ko so videli razkol v liberalnem taboru. Do sedaj je voljenih 290 konservativcev, 62 nasprotujočih liberalcev, 148 Gladstonovih pristašev in 72 Parnellovcev. Konservativci imajo tedaj osem glasov več, kakor vse druge stranke.

Domače stvari.

— (Volitev za državni zbor) za okraje Ptuj, Ljutomer, Ormož, Rogatec, katere je prej pokojni Božidar Raič zastopal, razpisana je na ponedeljek 30. avgusta t. l.

— (Češki listi) priobčili so v zadnji številki oklic, v katerem vabijo svoje rojake na izlet v Ljubljano, Trst in na Bled. Odhod bi bil 15. avgusta iz Prage, spored je jako lepo sestavljen in obisk naših severnih bratov bil bi vsekako izredno znamenit. Kljub temu oklicu pa moramo javiti, da, kakor se nam je iz Prage iz verodostojnega vira izvestilo, zaradi slabih zdravstvenih razmer na jugu letos zabavnega vlaka iz Prage ne bode. Prihodnje leto pa nas bodo bratje Čehi prav gotovo počastili.

— (Konfiskacija) zadela je Ljubljanskega „Wochenblatta“ sobotno številko.

— (Dr. Foregger) sklical je na preteklo nedeljo svoje zveste k „zlatemu levu“ v Celji, da bi jim o svojem delovanju poročal. Akoravno je pa bilo slabo vreme, tako da Celjani neso mogli na deželo in bi lahko šli poslušat besede njegove modrosti, zbralo se jih je samo toliko, da so sedeli okoli treh miz. Misliti si je torej samo dvoje: Ali imajo Celjani že dosti prazne slame, ki jo jim je dr. Foregger namlatil, ali pa so si mislili, kako bo o svojem „delovanju“ poročal, ko ni bilo nič čitati, da bi bil res kaj delal, vsaj kaj pametnega.

— (Kolera na Reki.) Uradni izkaz za zadnji teden konstatuje, da je 25 oseb za kolero zbolelo, 15 umrlo. Odkar se je bolezen pojavila, zbolelo je vsega vkupe 52 ljudij, umrlo pa 26. Tudi v Trstu kolera napreduje, a ne tako močno, kakor na Reki.

— (V Dutovljah,) vasi na Krasu, porodila je žena tamošnjega kmeta Andreja Šuca dvojčka ravno na dan sv. blagovestnikov Cirila in Metoda. Krstili so jih tudi na imeni teh dveh naših apostolov. Tudi to je znamenje časa.

Zupanova slavnost.

(Konec.)

Pred prvim slavalokom, pri katerem so domači veterani vzdržavali red, ustavil se je sprevod došlih gostov, na kar je gospod Janko Kersnik, notar in graščak na Brdu, nastopil in nagovoril došla društva in rodoljube. Njegov govor bil je

jako dobro sestavljen. Oziraje se na to, da v tem kraju še ni bilo nobene take slavnosti, dasi se je tudi tukaj porodilo nekoliko slavnih, za narod zaslužnih mož kakor slavni Vega, škof in pisatelj Matej Ravnikar, pesnik Vesel-Koseski, pripovedovalec Andrejčkov Jože (Podmilščak) in izborni pisatelj Trdina, pozdravil je prišlece, ki so prišli slaviti velezaslužnega dr. Zupana na teh literarno-kla-sičnih tleh. Navdušeni slava- in živioklici zaorili so po tem govoru. Ko sta primerno odgovorila gospod dr. Vošnjak kot predsednik pisateljskemu društvu, gosp. Valentinčič pa kot starosta „Sokolu“, zavlil je sprevod v Prevoje, kjer sredi vasi stoji rojstna hiša Zupanova, nekdanj lastnina g. Finza iz Ljubljane, sedaj g. Švarcelna.

Hiša je prav lepo v jedno nadstropje zidana, ima spredaj ličen balkon, ki je bil za to priliko z zelenjem in venci okrašen in je gotovo najlepša izmeja hiš, v katere so se doslej spominske ploče pisateljem slovenskim uzidale. Ploča od črnega marmorja z zlatim napisom uzidana je na voglu hiše, pred pločo in okoli obširnega prostora pred hišo, postavljene so bile smereke in mlaji.

Ko se je par tisoč broječe občinstvo po prostoru pred hišo in sosednjih ulicah in vrtih razvrstilo, stopil je g. ravnatelj Wiesthaler na balkon ter s svojim slavnostnim govorom pokazal se mojsterskega govornika. Utis njegovega govora na občinstvo bil je velikanski. Z napeto pazljivostjo je vse poslušalo, da ne bi ušla niti jedna besedica, ko je pa končal, zagromeli so navdušeni slavklici in vse je hitelo čestitat govorniku, ki si je pridobil s prvim nastopom srca vseh poslušalcev. Ker se je od mnogih strani izrekla nam želja, bomo Wiesthalerjev slavnostni govor v prihodnji številki natisnili.

Po govoru, mej katerim se je spominska ploča razkrila, zapela sta „Lira“ in „Slavec“ Jenkovo „Molitev“, po krasnem tem zboru pa je krenilo vse v Švarcelnevo gostilno, kjer je bilo na vrtu postavljeno mnogo miz in klopj, a za toliko občinstva še vse premalo. Uvažuje že omenjeni napis pred udom, pomagali smo si, kakor smo si vedeli in znali in polagoma bili vsi dobro postreženi.

Na Švarceljevem vrtu razvila se je potem prav mikovna veselica. „Lira“ in „Slavec“ skrbela sta za petje, vmes čuli so se čveterospevi, pri katerih bode omenjen tenorist gospod Stefančič, bilo pa tudi mnogo krepih napitnic. Predsednik slavnostnega odbora pozdravil je vse navzočne, političnega komisarja vit. Kalteneggerja, pisateljsko društvo, „Sokol“, „Slavec“, prisotno duhovščino, posebno pa častitljivega dekana Moravškega, Tomana, kateremu so zadoneli trikratni živioklici, župane, učiteljstvo, dijaštvo itd. — Dr. Vošnjak napil je slavnostnemu odboru, zlasti g. J. Kersniku in njegovim sodrugom, potem pa slavnostnemu govorniku Wiesthalerju. (Živio, živio!) Potem govorili so še gg. Wiesthaler, Kersnik, Valentinčič, Lemut, Levec itd.

Ob 8. uri zvečer začeli so se gostje in občinstvo razhajati, vsi v zavesti, da so prežili prekrasen dan, izredno lepo narodno slavnost, pri kateri se je vse vršilo v uzornem redu, pri kateri se je še zvečer več stotin broječa množica tako vzgledno obnašala, kakor je le na slovenskih veselicah mogoče. Politična previdnost skrbela je sicer za vse slučaje, pripravljenih je bilo namreč 10 žandarmov, a pokazalo se je, da so bili popolnem nepotrebni, kar bi bili lahko že naprej povedali in kar bi bilo pri taki eminentno leposlovni slavnosti, kakeršna je bila ravno Zupanova, prav lahko izostalo.

Okončavaje kratki ta popis, moramo tudi s svoje strani izrekati najodkritosrčneje zahvalo in zaslužno priznanje slavnostnemu odboru, katerega glavni stan je bil na Brdu. Gospodje člani delali so na tihiem in presenetili so nas, ko so pisateljskemu društvu izvestili, da je že vse pripravljeno in spominska ploča gotova. Delali so izvrstno in previdno, skrbeli so za vse, za to se je pa tudi spored tako gladko vršil, da smo jim iz srca hvaležni.

Sijajni izid slavnosti, ki je poleg naravne lepote teh krajev pokazala tudi narodno zavednost vseh teh lepo razvijajočih se vasij, naj naudaja vsacega, kdor je kaj pripomogel, z opravičenim ponosom, da se je dostojno proslavljajal dr. Zupana spomin, da je slavnost bila pristni izraz njegovega duha.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 13. julija. „Times“ menijo, da je Rusija, ker lahkomiiselno ravna z obvezami Berolinske pogodbe, prej več zgubila, nego pridobila. Rusija morebiti ne bode mogla preprečiti popolnega zjedinenja Bolgarije in Vzhodne Rumelije, katero zjedinenje je jedino Berolinska pogodba ovirala.

Peterburg 13. julija. Car in carica vrnila sta se včeraj v Petrov dvorec (Peterhof).

Pariz 13. julija. Za gotovo se misli, da bodo vojvodo Aumalskega in Chartres-kega iztirali.

Winklern 13. julija. Truplo grofa Pallavicinija so našli.

Kissingen 12. julija. Bavorska ministar Lutz in Crailsheim popoldne semkaj dospela in šla takoj k Bismarcku.

Reka 12. julija. Od nedelje zjutraj do zvečer 8 oseb za kolero zbolelo, mej temi 6 v Mlaki. Danes 2, jeden v Mlaki, 1 na Sušaku.

London 12. julija. Senzacija vzbujala brzopavka iz Afganistana, da ni misliti, da se bi afganska meja, katero uravnujeta že nad jedno leto ruska in angleška komisija, dognala. Rusija zahteva sedaj kos zemlje, ki je že mnogo let pripadal Afganistanu.

Narodno-gospodarske stvari.

Spomenica Kranjskega obrtnega društva.

(Konec.)

Koliko bi stale zgradbe s stavbenim prostorom vred. Recimo, da bi to vse stalo 200.000 gld. in v kakej razmeri bi bili odpadki obresti od te glavnice s 100.000 gld. k povešanju dohodkov iz tovarniškega done-ka. Bode pa mari zadosti 200.000 gld. za tako obširna zidanja? Mi mislimo, da ne? Pro-računi se lahko še nižje. To pa nikakor nas ne odvrne od našega mnenja. Dežela in hranilnica sta tudi zgradbo Rudolfinuma proračunili največ na 200.000 gld. in oddala se je celo za 180.000 gld. toda v resnici vendar stane okoli 270.000 gld., tedaj 70.000 gld. več nego je bilo proračunjeno, in 90.000 gld. več, nego za kolikor je bilo oddano. V kakej razmeri bode tedaj odpadek obrestij od glavnice za grajenje, ako se priračunimo precejšnje stroške, nadalje povekšane stroške za ohranjenje tako obširnega poslopja, povišane oskrbniške stroške, nadalje povekšane stroške za dražjo vojaško stražo itd., k povekšanju dohodkov zaklada prisilne delavnice. Tega še neso nič računili, kakor je omenjeno. Kako se tedaj hoče dokazati finančialna korist za deželo? Kje bode to verjel in kdo bi to verjeti mogel? Pa še nek drug jako tehten moment se mora jemati v poštev. — Druge kronovine, na katere misli Kranjska, bodo s časom si napravile svoje prisilne delavnice, Tirolska jo je že sklenila sezidati, samo zidanje je še odložila na kaki dve leti, da lažje skupaj spravi potrebni denar. Kakor hitro se pa to zgodi, vzeli se bodo tuji prisiljenci iz Ljubljane. Da se to zgodi čez 10 do 20 let, to je že podlaga dotičnim pogajanjem z družimi deželnimi odbori. Kako se bodo potem preobširni prostori porabili, kdo ve? Morda bodo v njih dali stanovanja rokodelcem, ki se bodo tačas že pogreznili v popolni proletarijat!

Tega ne more želeti visoko deželno zastopstvo, niti visoka deželna vlada. — Zategadelj stopamo pred obe z odkritim srcem in polnim zaupanjem na modrost obeh teh faktorjev, in z globokim spoštovanjem prosimo, da bi se cela stvar še jedenkrat blagovoljno preudarila in pretresla.

Ako more in hoče država deželi pomoči, tedaj prosimo, da se ne podpira podjetje jako dvomljive vrednosti. Temveč država in dežela naj pomoreta zatiranemu obrtnemu stanu v Ljubljani vendar jedenkrat s hitro ustanovo obrtne šole, v katerem oziru so nas nadkrile zlasti sosedne dežele.

V tem oziru naj samo omenimo, da je v državnem proračunu za 1886 za obrtni pouk na Kranjskem odločenih borih 5470 gld., za manjšo sosedno deželo Koroško pa 45.600 gld. podpore.

Mi končujemo s sledečimi ponižnimi prošnjami: 1. Projektovano razširjenje prisilne delavnice v Ljubljani naj se popolnem popusti.

2. Deželna prisilna delavnica naj se s posebnim ozirom na to, da že kaznilnica in preiskovalni zapor hudo pritiskata s svojo konkurenco prej ko je mogoče izprazni vseh tujih prisiljencev, s čimer se bode dobilo dovolj prostora za prirastek kranjskih prisiljencev, ki je pričakovati vsled zakona od dne 24. maja 1885 št. 89.

3. Visoki deželni odbor naj posebno pozornost obrača tako nujno potrebni obrtni šoli in najhitreje stori potrebne korake, da Kranjska vendar jedenkrat dobi državno obrtno šolo, kakor jih že dolgo imajo sosedne dežele, da se popolnem ne zaduši tako hudo tlačni obrtni stan, ki se sam ne more več povzdigniti.

Od kranjskega obrtnega društva.

V Ljubljani v juniju 1886.

Društveni predsednik:

Anton Klein.

Perovodja:

Mat. Kunc.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkušnja so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetti A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (20-5)

Tujci:

12. julija.

Pri **Mollu:** Reuter z Dunaja. — Offenheimer, Goldschmid iz Trsta. — Zängerle iz Reke. — Eberle iz Celovca. — Hofholzer iz Kočevja. — Schauch iz Ljubljane.
Pri **Mallat:** Mesmer z Dunaja. — Schröckenfuchs iz Trsta. — Hübsch z Dunaja. — Wolf iz Gradca. — Heitler z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. julija.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	740-24 mm. 738-76 mm. 738-56 mm.	10-2° C 21-0° C 16-0° C	brezv. sl. svz. sl. vzh.	megla jas. d. jas.	0-00 mm.

Srednja temperatura 15-7°, za 3-3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 20 kr.
Srebrna renta	85 „ 90 „
Zlata renta	118 „ 80 „
5% marčna renta	102 „ — „
Akcije narodne banke	874 „ — „
Kreditne akcije	278 „ 40 „
London	126 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Napol.	10 „ 01 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	62 „ 02 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 131 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 „
Ogrska zlata renta 4%	105 „ 75 „
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 80 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 20 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 25 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 90 „
Kreditne srečke	100 gld. 177 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 114 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	196 „ 50 „

Zahvala.

Za izkazano sočutje ob bolezni in smrti ter pri pogrebu nepozabljive hčere, sestre in svakinje, gospe

MARIJE JERMAN, ROJ. ZUPANČIČ,

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem za poklonjene vence, zlasti dekletam iz Lichtenturnove sirotišnice, prečastiti duhovščini ter vsem, ki so se udeležili pogreba, najtoplejšo in najpristrénejšo zahvalo.

Ljubljana, 13. julija 1886.

Žalujoča rodbina
Zupančič.

(503)

Dobro ohranjen klavir

se prav po ceni prodaja.

Več se izve v Nemških ulicah št. 4, I. nad-stropje, čez hodnik. (484-2)

Št. 65.

(478-3)

Natečaj.

Začetkom šolskega leta 1886/7 se bodo popol-nilo naslednje učne službe in sicer:

- na II. mestni deški ljudski šoli učiteljska služba;
- na mestni dekliški ljudski šoli službe 3., 4. in 5. učiteljice;

Tem službam pripada letna plača 600 gld. in pravica do postavnih službenih doklad.

Prosilci, oziroma prosilke, za katero teh slu-žeb imajo svoje prošnje z dokazili o učiteljski spo-sobnosti za pouk v obeh deželnih jezikih in o do-zdanjem službovanji, ako se nahajajo v dejanski učiteljski službi, potom predstojčega c. kr. okraj-nega šolskega sveta vsaj do 15. avgusta 1886 uložiti pri podpisnem ces. kr. mestnem šolskem svetu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

v 26. dan junija 1886.

Prvosednik: Grasselli.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki. Spisal * * *. Stat. nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Okrajne in potovalne zastopnike

sprejema

vzajemno zavarovalna banka

„Slavija“ v Pragi.

Ker je sedaj po košnji in žetvi in vsled pekoče vročine najpripravniji čas za sklepanje vsakovrstnih zavarovanj proti požaru, žetvi je, da bi slovenski rodoljubje prevzemali zastope vseskozi narodne za-varovalnice „Slavije“. Svoji k svojim! bodi nam vedno geslo!

Trud, ki je združen z zastopniškim poslovanjem, povrača primerno

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani

(na Kongresnem trgu št. 7)

kamor naj se pošiljajo tudi ponudbe. (496-2)

Prodaja

starih vin lastnega izdelka.

V kardinalsko nadškofijski kleti v Vugrovci prodaja se 800 veder alodijalskega vina zaradi pomanjkanja prostora.

(487-1)

Kateri želé kupiti, naj se obrnejo na oskrbnišvo kardinalsko nadškofijskih veleposestev v Zagrebu, Lahiške ulice št. 75.

Kuverte s firmo
priporočila po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

V tukajšnjem deželnem gledališču.

V četrtek 15. julija ob 8. uri zvečer

prva velika misterijozna in antispiritistična

ELITE-GALLA-PREDSTAVA

po vsaj Evropi slavnoznane oarsko ruskega in perzijskega dvor-nega prestidigitatorja, magnetizerja in čitatelja misli

profesor **BECKER**-ja,

obstoječa iz 3 različnih največjih efektnih prizorov te vrste:

Becker-jev mister. potni kovčeg,

ali pa:

nek človek zgine iz kovčega, kateri je zaklenilo in povežalo občinstvo.

Potem nov efektni komad:

Elmire sanje in probujenje

v šestih različnih podobah.

Izjava gospodična **OZIANA**.

Novo! Prvikrat: Originalno! (506-1)

Pojav mlade dame iz praznega cilindra.

Vse natančneje povedó plakati.

Začetek ob 8. uri.

Ustopnice se prodajajo od srede od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 7. ure popoldne pri gledališki blagajnici.

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“ mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katere ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlaja, t. j. polagoma in sicer najdalje v štiri-najstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajšnicah in nebenega sledu barve se ne za-pazi, ker

ne barva, ampak pomlaja.

Raba

je najbolj priprosta na svetu. Ulje se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje do-bili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zahisi in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanju 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštnemu povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celovec prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221-20)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Predelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvalčen fran-ciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg
knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Blizu Ljubljanskega mesta na Tržaski cesti

prodaja se

(499-2)

hiša št. 28 z vrtom

v zdravi in najlepši okolici. Več o tem se izve pri posestniku.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.